

Mõtteid hindamise probleemidest ATIs

Ametlikud nõuded hindamisele ja tegelikkus

- ÕKE § 93 määrab hinded õpiväljundite saavutamise taseme kaudu.
 - Eesmärk: hinne näitab sisuliselt, mida tudeng oskab.
 - Probleem: raske saavutada, raske tudengeid võrrelda.
- Tegelik hindamine protsentide kaudu etalonsooritusest.
 - Pluss: lihtne ja läbipaistev.
 - Probleem: kaob seos õpiväljunditega.

Ühildamise võimalused

- Spetstestid, lävendid.
 - Kehtestavad teatud õpiväljunditele suurema kaalu kui üldine punktiskaala seda suudaks.
- Hindamiskaala tihkimine.
 - Põhimõte on võtta ÕKE § 93 kui näpunäidet, mitte absoluutse nõudena.

Punktijaotuse looduseadused

- Aine läbimise piiri ületab napilt ebaproportsionaalselt palju tudengeid.
- Maksimumilähedased punktid saab ebaproportsionaalselt palju tudengeid.

Üldistus

- Eesmärk hinnata õpiväljundite saavutamise järgi on õige.
- Argumendid normaaljaotusesse surumise vastu:
 - Kaob isegi teoreetiline võimalus seostada hindeid saavutatud õpiväljunditega.
 - Tekitab tudengites rohkem stressi, kuna nende hinne sõltub lisaks neile ka teiste tudengite sooritusest.
 - Ei arvesta eelpool toodud loodusseadustega.
- Varem oli ka TÜs kuulda häáli normaaljaotuse järgi hindamise kehtestamise poolt, kuid tundub, et nüüd on selge seisukoht võetud, et see ei sobi.

Kogemus

- ATI paljudes ainetes saab üle poole tudengeid A või B ja mõni üksik E.
 - Samuti rikub loodusseadust (esimest).
 - Õppejõudude selgituse järgi reaalainetes “kes oskab, see oskab, ja kes ei oska, see ei oska, vahepealset varianti eriti ei ole”.
- Minu ainetes pole kunagi palju A-sid ja B-sid, küll aga on palju E-sid.
 - Nt 2015 S “Programmeerimiskeeled” 7 tudengit rohkem kui 120-st hinne A.
 - Kõrvutades tudengite töid saadud hinnetega, hinded üsna hästi vastasid ÕKE § 93 spetsifikatsioonile.

Reaalainete müütiline “binaarsus”

- Ma pole kunagi oma ainetes näinud sellist mustvalget pilti. Reaalselt ikka midagi osatakse ja midagi ei osata.
 - Kas see tuleb sellest, et olen tegelnud peamiselt 2.–3. aasta tudengitega, 1. aasta ained on lihtsamad ja tudengid väärivad rohkem häid hindeid?
 - Või on õpetamise tulemuslikkuses põhjus?
 - Või on oskuste hindamises fundamentaalsed erinevused?

Vastuväited esimese aasta lihtsusele

- Reaalselt meil ei vääri üle poole aastakäigust hindeid “suurepärane” ja “väga hea”. Jätkuainetes on see näha.
- Ka teise aasta ja hilisemate ainete seas on selliseid, kus üle poole tudengeid (ja need on suured ained) saab A või B.
- Tundub, et jutuks olevates tüüpainetes saavad A ja B need tudengid, kes minu hinnangul väärivad aimest läbisaamist. Hinnetele C, D ja E vastavad oskused on tegelikult puudulikud. Instituut toodab massiliselt praaki.

Vastuväited minu õpetamise nõrgale tulemuslikkusele

- Õpetamine toimus peaaegu ainult praktikumides. Erinevus minu ja teiste juhendajate praktikumirühmade tudengite keskmiste tulemuste vahel oli kordades väiksem kui erinevus sama juhendaja erinevate rühmade tudengite keskmiste tulemuste vahel.
- Paljudel tudengitel olid praktiliselt omandamata ka eeldusained.
Tegu pole unustamisega, sest “mälu ei taastatud” ka eksamiks.

Hindamise erinevuse võimalikud põhjused

- (Testitava) materjali väiksus.
- Oskuste testimise pinnapealsus/valikulisus.
- Punktide andmise leebus.
- Suur ajalimiit suhtes eksami mahuga.
- Hindamine rühmatöö alusel iga liikme panust tuvastamata.
- Akadeemilise petturlusega mitteamvestamine.
- Eksamipunktide kasutamine kõrvaleesmärkidel (motiveerimine).

Akadeemilise petturluse ulatus

- Läbi aegade on eksisteerinud tudengite veebilehed, kuhu koondatakse mahakirjutamise eesmärgil hindeliste testide vastuseid.
- Kodutöid vastavad hästi (sh küsitlemisel) ka need, kes tunnis jooksvalt antud sarnaste ülesannete juures näitavad üles võhiklikkust.
- Eksami ajal käiakse palju ruumist väljas.
- Üksikud, kuid regulaarselt esinevad vahelejäämised.

Akadeemilise petturlusega võitlemise tähtsus

- Leidub nõrku, kuid ausaid tudengeid.

Nende suhtes on toimuv karjuv ebaõiglus.

ATI hambutus akadeemilise petturlusega tegelemisel

- Mõeldakse stiilis “las nad siis petavad” ja loobutakse pettuste jahtimisest üldse.
- Kasutatakse testimisviise, mis ei võimalda pettusi tuvastada.
 - Antakse eksamipunkte standardseid harjutusülesandeid sisaldavate kodutööde eest, kus on lihtne pettust kasutada ja vahelejäämise võimalus on pea olematu.
 - Üksikud tudengid jäävad vahele, nendega siis tegeldakse.
- Plagiaadikomisjon ei tee tööd tõsiselt.

Eksamipunktide kasutamine kõrvaleesmärkidel

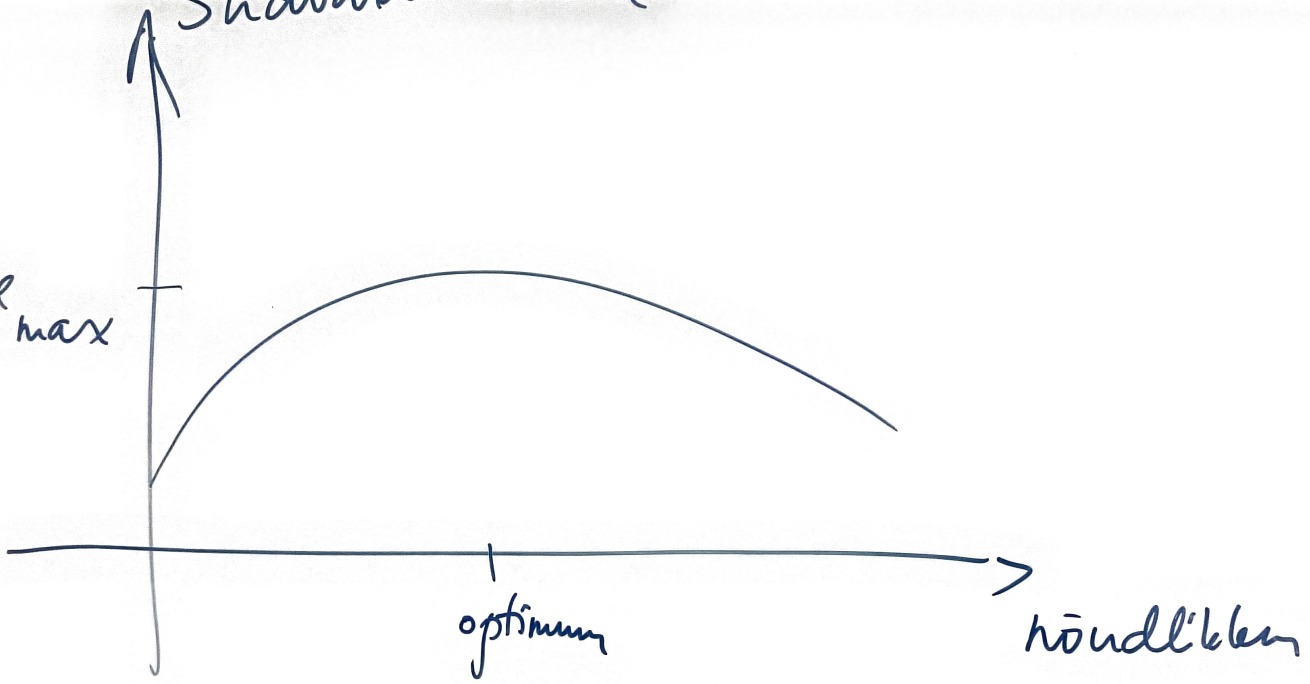
- ÕKE sätestab hinnetele ainult ühe eesmärgi: mõõta tudengi oskuste ja oodatavate õpiväljundite vastavuse määra.
- Kui hinne kujuneb eksamipunktide protsendi põhjal nagu tavaks, siis ei saa õige tulemuse huvides punkte kasutada muul eesmärgil nagu tudengi motiveerimine (nt kohalkäimise punktid).
 - Kaugushüppe tulemuse mõte on vastata sportlase sooritusele. Aga nõuaks parema motiveerimise huvides kaugushüppajalt aasta enne olümpiat iga kuu essee kirjutamist kaugushüppe teemal ja anda nende sisu põhjal kuni 20 cm ette?
 - Punktid motiveerivad petturlust samavõrra kui õppimist.

Eksamipunktidega motiveerimise sügavam mõte

- Tudengi saavutatav tase aines on kõrgeim talle sobiva nõudlikkuse ja suutlikkuse tasakaalu korral.
 - Väikeste nõudmiste korral pole tudeng motiveeritud rohkem õppima.
 - Suurte nõudmiste korral kogeb tudeng ebaõnnestumisi ja lõpetab langenud motivatsiooni tõttu samuti madalama tulemusega kui võiks.
- Tudengite kõrgeima taseme saavutamine ei ole (ei tohi olla!) hindava õppejõu ülesanne.

Saavutatud tase

tase
max

oodatavad
õpiväljundid

õpetajad

hindajad